

Прва сједница Општинске конференције СКЦГ Будва

СЕКРЕТАРИЈАТ И КОМИСИЈЕ

Др Миљан Радовић:

ДУГ КОМУНИСТА

Избором председника, секретаријата и радних ти-
Општинска конферен-
је завршила рад. У Се-
ријат су изабрани сле-
другови: Миленко Ду-
Крсто Борета, Вука-
Марковић, Стево Стјеп-
Тодор Зеџ, Урош Гре-
Иво Јовановић, Мило-
Јовић и Гојко Марино-

другови Томо Кнежевић,
Рафаиловић, Милош
Јуновић, Војо Љубано-
и Крсто Марковић иза-
су у Надзорни одбор.
утарну комисију чине
другови Перио Грегорић, Бојко
Јовић, Мио Марсенић и
Крсто Вукотић. У Комисију
развиј Савеза комуниста
брано је пет чланова, и
Александар Чабренић,
председник, Жарко Пламе-
секретар, Павле Вујо-
Димитрије Јововић и
Бранко Матовић. Комисију

за друштвено-економске од-
носе чине: Веселин Јовано-
вић, председник, Миленко
Шљиванчанин, секретар, Бу-
димир Пенџић, Бранко Радо-
вић, Љубо Лучић, Иво Ка-
лоштровић и Жарко Мико-
вић. У Комисију за рад са
омладином изабрани су Све-
тозар Радуловић, председ-
ник, Вукашин Марковић, се-
кретар, Вуко Медиговић, Во-
јо Франчевић и Душан Ђу-
рановић, а у Комисију за оп-
штенародну одбрану Душан
Ратковић, председник, Ни-
кола Бошковић, секретар,
Саво В. Станишић, Нико Јо-
вановић и Томо Мартиновић.
За секретара Секретари-
јата Општинске конференци-
је Савеза комуниста изабран
је друг Миленко Дујовић.

СОЦИЈАЛНЕ РАЗЛИКЕ могу угрожити
основне постулате нашег друштвено-
економског развоја, па су комунисти
дужни да се енергично заложу да би кон-
кретно утврдили њихове узроке и пронашли
најбољи пут и начин на који се те разлике
могу што прије уклонити — рекао је у свом
излагану делегат Централног Комитета СК
Црне Горе на I Општинској конференцији
СК Будва Др Миљан Радовић. Те социјал-
не диференције нарочито су дошле до из-
ражаја на овом подручју и зато пред кому-
нистима општине Будва стоји необично те-
жак и сложен задатак.

Радовић је истакао да тај задатак буд-
вански комунисти могу са успјехом да из-
врше, јер је стекао утисак да су њихова
идејна и политичка стремљења правилна и
руководство треба да ова стремљења кана-
лише у позитивном смјеру, пошто се извр-
ши критичка анализа досадашњег рада и
утврде конкретне концепције будуће актив-
ности.

Посебно се задржао на питању солидар-
ности између развијених и неразвијених

општина, развијених и неразвијених мје-
стних заједница, истичући да принципи со-
лидарности нијесу поштовани у односима
између богатијих и сиромашнијих крајева,
иако је опште познато да су ови први сте-
кли то богатство улагањем знатних новча-
них средстава од стране друштва у велики
број привредних и инфраструктурних обје-
ката.

С обзиром на то да туризам постаје во-
дећа привредна грана у нашој Републици,
то је и она посебно заинтересована за што
бржи развој ове регије у квантитативном и
квалитетном смислу, па ће се са даљим у-
лагањима наставити, јер за то постоје сви
услови.

Стипендирањем потребних кадрова из
читаве Републике општина Будва обезбје-
ђује у првом реду свој туристички проспе-
ритет у квалитетном смислу и, истовремено,
помаже осталим, привредно неразвијеним
општинама да се што већи број њихових
ученика успјешно укључи у даље школо-
вање, стручно оспособљавање и усаврша-
вање.

Приморске Новине

ЛИСТ ССРН ОПШТИНЕ БУДВА

ИЗЛАЗИ ПЕТНАЕСТОДНЕВНО

ГОДИНА II ♦ БРОЈ 14. ♦ БУДВА 1. ФЕБРУАР 1973.

ЦИЈЕНА 1 ДИН.

Енергично против социјалних разлика

У Будви је 23. јануара одржана прва сједница Оп-
штинске конференције Савеза комуниста Црне Горе, којој
је, поред чланова и гостију, у име Централног комитета Са-
веза комуниста Црне Горе присуствовао Др Миљан Радовић.
Централна тема о којој се расправљало била је: „Социјалне
разлике у нашим условима и проналажење мјера и метода
за њихово отклањање.“ (С обзиром на њен значај, посвећује-
мо јој трећу страну у листу).

У материјалима за Кон-
ференцију и у уводном из-
лагању секретара Дујовића
јасно су прецизирани узро-
ци настанка социјалних не-
једнакости. Земљишна рен-
та, створена улагањима ши-
ре друштвене заједнице, у-
мјесто у друштвене фондове,
сливала се у џепове приват-
ника. Недомаћинско посло-
вање Скупштине општине

довело је до тога да се у
корист приватника отуђи 80
плацева из национализованог
или општедруштвеног зем-
љишта, на којима су ница-
ле виле, гдје су фабриканти
„бијеле индустрије“ ствара-
ли вишкове. Приватне занат-
лије, превозници, таксисте,
а нарочито грађевински
предузимачи, имали су на о-
вом подручју уносан посао.

Ови последњи, радећи на
више градилишта и изаб-
љујући при том радну снагу
нијесу плаћали порез у оп-
штини гдје су стварали ка-
питал.

Говорећи о овој теми, мно-
ги чланови Конференције за-
мјерили су што су многе по-
јаве и појединци остали а-
нонимни и безимени, што се,
умјесто одређених имена, у-
потребљавају неодређене —
замјенице, **Стево Стјепчевић**
је истакао да је било нужно
поменути имена оних који су
добили плацеве, како би се
имала представа о њима, да
је требало дати образложе-
ње, то јест мотивације под
којима су их добијали, као
и обавијестити Конференци-
ју шта је све на тим плаце-
вима саграђено. Он је, тако-
ђе, подвукао да није требало
издатке на име хонорарног
рада, репрезентације, рекла-
ме и регреса за годишњи од-
мор приказивати у маси, по-
што се у таквим случајевима
не зна колико је која рад-
на организација имала у то-
ме удјела, односно, да ли су
и колико поједини издаци
били оправдани.

— Саме парцеле, с обзи-
ром на њихову локацију, о-
могућавале су стварање со-
цијалних разлика, јер су ра-
зличито плаћане — рекао
је Јован Станишић. — Стам-
бена питања рјешавана су
по оној народној: „Ко је
ближи олтару, боље попа чу-
је“, тако да су одборници и
други људи од утицаја мно-
го лакше рјешавали своје
проблеме, што нијесу били

у стању радници с ниским
примањима, без обзира да ли
су посједовали земљу или
не.

У дискусији су учествова-
ли **Крсто Вукотић, Саво Ку-
љача, Ацо Андрић, Нико Ђу-
рашевић, Лука Ђурашевић,
Томо Мартиновић, Крсто Бо-
рега, Стијепо Грегорић, Пе-
тар Врбица, Миљан Радовић,
Шћепан Бурић, Урош Грегорић,
Радован Миљанић и Мило Медиговић.** Сви они су
се у начелу сложили да у-
будуће грађевинско земљи-
ште треба уступати путем
конкурса, али да, при томе,
обавезно треба издвојити не-
ке категорије радника. У пр-
вом реду мисли се на оне с
ниским примањима који би,
ако би учествовали на кон-
курсу, били побијеђени од
стране оних са више новца,
који најчешће не рјешавају
своје стамбено питање, већ
граде кућу за одмор или из-
давање туристима. Трешало
би радницима с нижим при-
мањима омогућити да путем
слободне погодбе дођу до
пристојног крова над главом,
односно да ријеше своје ста-
мбено питање.

Оно што највише охра-
брује јесте чињеница да се
већ ради на сузбијању на-
сталих разлика и да се у то-
ме већ назиру први успје-
си. Новим пореским мјерама
биће онемогућено досадашње
богаћење, а друштвени до-
говори и самоуправни спо-
разуми о запошљавању, кре-
дитирању и стипендирању
ученика и студената, ускла-
ђивању личних доходака и

други, који су били већ доне-
шени и усвојени, или су у
току, елиминисале настале
девијације у овим врло о-
сјетљивим друштвеним обла-
стима. Формирањем Фонда
солидарности за рјешавање
стамбених питања, помоћи
ће се социјално угроженим
и небринутим, а и радне ор-
ганизације с ниским акуму-
лацијом биће у могућности
да преко овог Фонда обез-
биједе станове за своје рад-
нике. Наравно, уз ово ће се
изградити и критеријуми ко-

ФОРМАЛИЗАМ

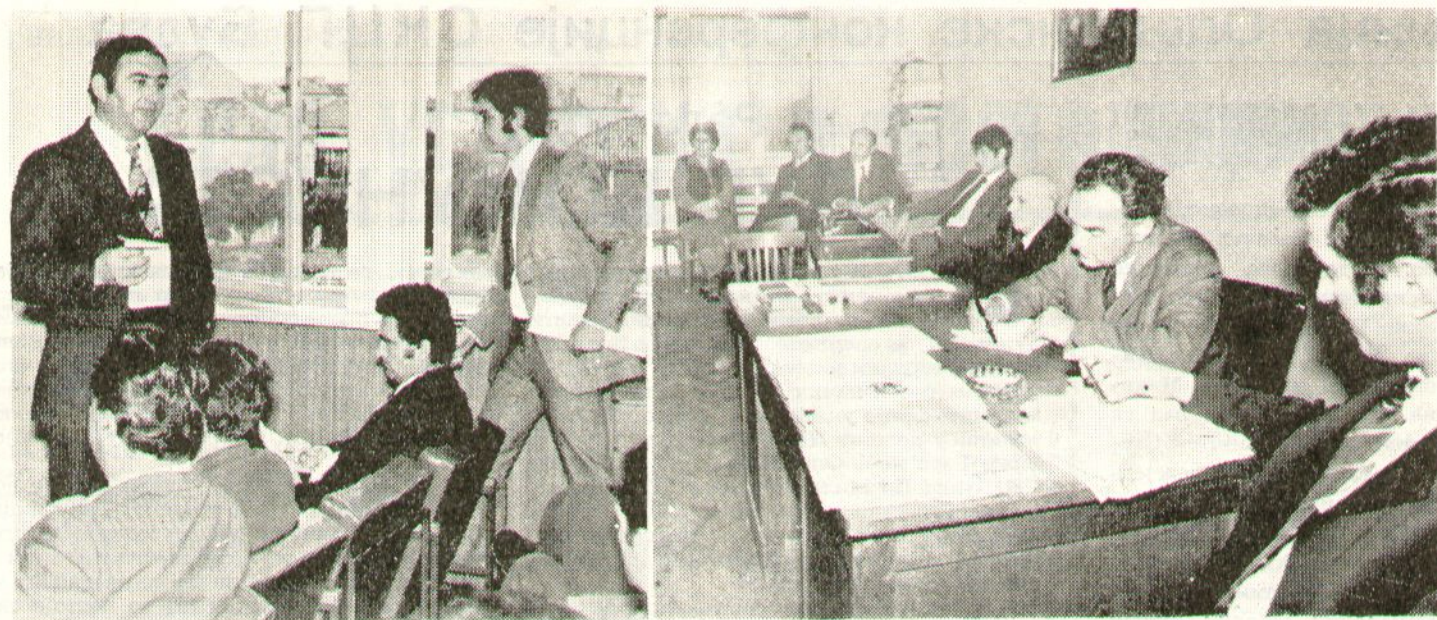
Да би избегла форма-
лизам од којег је патила
Општинска конференција
у старом сазиву, нова је,
већ на првој сједници, у-
вела једну „новину“ —
читавих петнаест минута
бирала је — записничара!
Толико је Пословником
предвиђено да може нај-
више да говори један у-
чесник о једној тачки
дневног реда, па макар се
радило и о тако важној
теми као што је она те-
кућа о социјалним разли-
кама.

ји ће омогућити објективну
подјелу станова.

Конференција је за пред-
седника изабрала Милана
Митровића, радника Хотел-
ског предузећа „Свети Сте-
фан“.

Саво ГРЕГОВИЋ

Два тренутка: први — У раду Конференције учествовао је и Др Миљан Радовић, члан ЦК СК Црне Горе; други — Са сједнице Координационе комисије

МИЛАН МИТРОВИЋ

Квалификовани радник Хотелског предузећа „Свети Стефан“, Милан Митровић рођен је 1931. године у сиромашној сељачкој породици. Учесник је Народноослободилачког рата. Одликован је Медаљом за храброст и Медаљом заслуга за народ. Члан Савеза комуниста Југославије постао је 1947. године. Учествовао је на омладинским радним акцијама: на изградњи пруга Брчко — Бановићи, Шамац — Сарајево и Никшић — Титоград. Био је, такође, градитељ Фабрике машина алатника „Иво Лола Рибар“ у Жељезнику. Два пута је добио звање ударника.

Милан Митровић

Рок се приближава

Иако је још у новембру мјесецу прошле године формиран Координациони одбор, још није сакупљена предвиђена сума од 60.000 динара за изградњу спомен-дома у Кумровцу.

С обзиром на то да је крајњи рок за ову акцију 1. мај ове године, требало би да у њој учествују све привредне и друштвено-политичке организације, као и грађани с подручја наше општине, како би преузета обавеза била на вријеме испуњена.

НЕЋЕ ПЛАЋАТИ ДОПРИНОС ОД ПОЉОПРИВРЕДЕ

У циљу стимулације развоја пољопривреде, Скупштина општине је привремено, за 10 година, ослободила плаћања доприноса власнике земљишта која раније нису коришћена за пољопривредну производњу, па су ванредним трошковима оспособљена за гајење одређених култура.

ВИШЕ САРАДЊЕ У ТУРИСТИЧКОЈ ПРОПАГАНДИ

На консултативном састанку представника Туристичког савеза Црне Горе, Управног одбора Фонда за општу туристичку пропаганду и „Монтенегротуриста“, који је одржан ових дана у Титограду, разматрана су нека питања пропаганде туризма у 1973. години. Том приликом констатовано је да убудуће треба заједнички наступати на међународним сајмовима и изложбама, а не појединачно као досад, због чега су и резултати били слаби. Због одсуства координације у раду посебно су организоване изложбе црногорских ликовних умјетника у Италији и Белгији, гдје су грађани тих земаља, које су интересовале наша културна достигнућа, питали и за услове боравка у Црној Гори. Пружене су им, наравно, само опште информације, јер није било туристичких проспеката нити информатора. Имајући у виду ова искуства, на састанку је закључено да се за пласирање нашег туристички интересантног подручја убудуће боље користе разне културне и привредне изложбе. Потребно је ступити у контакт са екипом телевизијске серије о Црној Гори Вељка Булајића и испитати могућности њеног што бољег коришћења у земљама Европе и Америке. Ово утолико прије што се на основу досадашњих приказа у штампи и другим средствима информисања може рећи да је у питању дјело изузетног значаја које може много допринијети пропаганди црногорског туризма.

Формиран у циљу сарадње на пропагандном пољу, Координациони одбор ће се обратити Туристичком савезу Југославије и Удружењу наших радио и телевизијских

станица с молбом да се они обрате телевизијским станицама у Европи, које би требале да упуте своје екипе у Црну Гору ради снимања појединих репортажа, информација, сторија и филмова, већ према њиховом интересовању и могућностима пласмана на својим националним програмима. Оцијењено је да је најефикаснија пропаганда када страни новинари и фоторепортери — на своју иницијативу или посредством наших представништва у иностранству дођу као гости, послије чега објављују своје утиске у виду чланака, информација и репортажа. Тај, најјефтинији, облик пропаганде није, нажалост, довољно коришћен због тога што наше организације нијесу у довољној мјери водиле рачуна о саставу екипа и избору новина, ревија и часописа.

Било је ријечи и о томе да се у јеку сезоне организују изложбе у познатим туристичким мјестима или у највећим хотелима на црногорском Приморју које би гостима приказале комплетне туристичке могућности наше Републике. Примјеђено је да туристи који бораве у једном мјесту немају могућности да се за вријеме једног или два излета поближе упознају с достигнућима, природним љепотама и другим за њих интересантним аспектима живота у овом изразито туристичком региону. Наглашено је да је туристичка пропаганда веома значајна да би јој се и убудуће поклањала аматерска пажња, па би требало размислити о оснивању једног научно-истраживачког центра, који би се бавио проучавањем и ефектима свих њених видова.

М. Б.

СЕМИНАРИ ЗА НАСТАВНИКЕ

И ове године, за вријеме зимског распуста, наставници су похађали семинаре из својих стручних области. Жеља организатора била је да се помоћу њих допринесе побољшању васпитно-образовног рада и примјени најновијих метода и садржаја у наставно-васпитном процесу у основној школи.

Тако су наставници математике и општетехничког о-

бразовања присуствовали семинару у Будви. У просторијама хотела „Интернационал“ одржан је трећи зимски семинар на тему „Балкан и велике силе крајем, XIX и почетком XX вијека“. У Херцег-Новом су се састали наставници језика, а организован је и семинар из области теорије и методике физичког васпитања, гимнастике, модерне гимнастике, плеса и

ритмике. Семинар за наставнике биологије одржан је у Никшићу, а за географе у Улцињу.

Иницијатива организатора је вриједна похвале и пажње, али дугује и одговор на питање: зашто се не организује нешто слично и на плану стручног усавршавања наставника разредне наставе, посебно оних који још увијек раде у комбинованим одјељењима.

М. Тановић

Узгред забиљежи

„ГОВОРНИЦА“

Општинска конференција Савеза комуниста својила је на својој сједници Пословник у њему предвидјела да сваки дискутант говори за то одређене говорнице. Та одредба одмах је покоришћена и свако је дискусиио са свога мјеста. Због тога, говорнице у сали нису биле.

ИЗЛЕТ У ШПАНИЈУ

Секретаријат Општинске конференције Савеза комуниста осудио је екскурзију радника Хотелског предузећа „Свети Стефан“ у Шпанију. Због самог излета, због трошкова за ову турнеју које је предузеће требало да подмири својим фондовима. Упркос препорукама, „путници“ су своју намјеру остварили. А по повратку из Шпаније, чланови Савеза комуниста су засјели и констатовали да су били у праву. Што би друго и могли да одлуче ако не би хтјели да сами себе казне и приморају на враћање „дотација“.

Још није одлучено да ли је био у праву. Фондови, осиромашени за неколико десетина хиљада динара, су без својства правних лица и немају заступника, а не могу ни да се — луте.

ТАБУ

Трошкови репрезентације и издаци за рекламе негдје су оправдано високи, а негдје нијесу. Да бисмо знали гдје су они били неопходни требало је презентирати тачне бројке и идентификовати „инвеститоре“. Међутим, за то нам није пружена прилика. „Мали бројеви“ за сада су табу. У моди је „игра“ великих бројева. Помоћу њих лакше се „напада“. Нико се, при томе, не љути, јер се нико не осјећа погођеним, нити ко кога позива на одговорност.

ПРАЗНИЦИ ОСЛОБОЂЕЊА

Један наш читалац замјерио је што Општина Будва нема један дан ослобођења и што се празник званично зове „Дани ослобођења Будве и Петровца“. Уколико се то не измијени, предложио је да се и име Светог Стефана унесе у званични назив, јер се Петровац и Будва нијесу могли ослободити а да територија бивше општине Свети Стефан остане окупирана.

Очекујемо да ће и из других мјеста стићи слични захтјеви у погледу званичног назива и упошења још неког датума ослобођења. Уколико се то прихвати, постаћемо јединствени у нашој земљи. Ко је крив што ником оваква идеја није пала на памет у Скупштини општине Београда који је ослободан улицу по улици и кућу по кућу?

УЗРОЦИ СОЦИЈАЛНИХ РАЗЛИКА

КАКО ЈЕ ПОДИЈЕЉЕНО 80 ПЛАЦЕВА И КАКО СУ ОНИ ПРЕПРОДАВАНИ. — МАШИНАЦИЈЕ ГРАЂЕВИНСКИХ ПРЕДУЗИМАЧА. — ФИКТИВНИ УГОВОРИ. — КРЕДИТИ ЗА БИ СЕ — СТИЦАО КАПИТАЛ! — СТИПЕНДИРАЊЕ НА ПРАВИЛНИКА. — ЗА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈУ — 78 МИЛИОНА СТАРИХ ДИНАРА. — НЕЗНАТНИ РЕЗУЛТАТИ НА ОТКРИВАЊУ ПРИВРЕДНОГ КРИМИНАЛА

У КОЈОЈ ЈЕ МЈЕРИ досадашње располагање грађевинским земљиштем и заобилажење институције конкурса, односно лицитације имало за последицу неосновано боље појединачно и ускраћивање прихода Скупштини општине се може видјети из података да је само у току 1971. и године уступљено за индивидуалну изградњу 25 плацева. Ако знамо тржишну цијену грађевинског земљишта у вријеме, није нам тешко израчунати да је таквом поштом Скупштина општине претрпјела знатну материјалну штету. Није сувишно истаћи да су плацеви добијали и они који су имали комфорне станове у друштвеној својини, од стране, која су подизала виле за привремени боравак или издавање туристима. Посебну пажњу привлаче препродаје свако добијених плацева о чему не постоје сви подаци, па намеће потреба установљења сваког таквог случаја и преузимања одговарајућих мјера према актерима тих машинација. Било је и отуђивања зграда, односно станова из друштвеног власништва, при чему је био, очигледно, занемарен друштвени интерес у корист приватног!

ИЗГРАЂАВАЊЕ ПРОПИСА — ПРАКСА

РАЗУМИЈЕ СЕ ДА корисници друштвене имовине морају кријички преиспитати досадашњу праксу располагања њоме, тим прије што је она водила стварању незадовољства код појединих радних људи и грађана, односно изазивала њихово неповољно мишљење у наш самоуправни систем. Контрола промета, а тиме и опорезивање не омогућавају захватање стварног вишка прихода код грађевинских предузимача, приватних угоститеља, такси службе, власника филитранских радњи.

Грађевински предузимачи су порески обавезници оних општина у којима су регистровани своје радње, док им обављање делатности, територијално, није ограничено, тако да им остварени приход од ван тог мјеста остаје неопорезован, што води неоправданом богаћењу носилаца ове делатности и незаконитом избјегавану друштвених обавеза. Није тешко претпоставити колико се пореза утаји када се зна обим изградња индивидуалних грађевинских објеката, а нијесу ријетки случајеви да се оваква лица ангажују и у друштвеном сектору.

Посебно је значајно опорезивање приликом промета грађевинским земљиштем или остваривања прихода по основу издавања пословних просторија у закуп. Познато је, наиме, да су они правни послови скоро редовно пратени фиктивним уговорима о износу купопродајне цијене, односно закупнине, што је срачунато на избјегавање обавеза према заједници.

Због недограђености законских рјешења, личним и сопственим средствима се под повољнијим условима остварује приход него у друштвеном сектору. Услед неоправданих услова привређивања долази до преливања друштвених средстава у приватни сектор. У вези с тим, намеће се потреба да Скупштина општине преиспита своју политику у области опорезивања индивидуалног рада, а нарочито у погледу оправданости постојања великог броја приватних угоститељских радњи, претварања стамбених зграда у пословне објекте, отварања приватних кафана и одмаралишта у породичним зградама.

СТАНОВИ, КРЕДИТИ И СЕЗОНСКА РАДНА СНАГА

Позитиван ефекат на превазилажење осјетних разлика у домену стамбене политике свакако би имало утврђивање стандарда становања у друштвеним становима, односно смањење садашњег права посједовања у приватном власништву два вена или три мања стана. Утврђивање максимума стамбене површине по члану домаћинства, увођење економских стандарата и прогресивно опорезивање вишка простора једино би могло довести до смањења социјалних неједнакости у овом домену.

Формирање фонда солидарности за рјешавање стамбених питања одређених категорија грађана, што је, иначе, предвиђено

Акционим програмом Скупштине општине, треба да прихвате и све радне друге организације и остали друштвени субјекти као

ЖАОКЕ

СТИДЉИВ ЧОВЈЕК

ОСРЕДЊИ ЛИЧНИ ДОХОДАК ПРИМА, А ИМА: КУЋУ, ГАРАЖУ И СКУПА КОЛА ДЈЕЦА МУ НИЈЕСУ ГЛАДНА НИ ГОЛА.

КАФАНСКИ КИВИЦЕР

САМОУПРАВЉАЊЕ ОДАВНО НЕ ВОЛИ НИ ДЕМОКРАТСКЕ ОДНОСЕ НОВЕ. СПАС У ЧВРСТОЈ РУЦИ ВИДИ И СТАЛНО ЈЕ У ПОМОЋ ЗОВЕ.

БОГОВИ

У НЕКИМ ПРЕДУЗЕЋИМА ДВОЈИЦИ-ТРОЈИЦИ ВЛАСТ СУ ДАЛИ А ОНИ СЕ ПОНАШАЈУ КАО БОГОВИ МАЛИ.

КОЊУКТУРНО

ДАНАС ЈЕ БОЉЕ ИМАТИ КУЋУ НА МОРУ НЕГО ФАКУЛТЕТ ИЛИ ВИШУ ШКОЛУ

ДОКЛЕ?

У ТРГОВИНИ ЦИЈЕНЕ ИЛЕГАЛНО ДИЖУ, И ПОРЕД УПОЗОРЕЊА И ЗАБРАНА КОЈЕ СТИЖУ.

МОРАЛ

ЈА ТЕБИ — ТИ МЕНИ, А ТО ЗНАЧИ: ЈА ПОСАО ТВОЈОЈ ЖЕНИ, А ТИ — ПЛАВИ КОВЕРАТ МЕНИ! М. П.

неодложан и заједнички друштвени задатак.

Код додјељивања кредита радницима за подизање породичних зграда свакако има мјеста приговору да су они олакшавани, а каткад и за изградњу вишка стамбеног простора — помоћу кога се касније стицао капитал! Оправдане су и приједбе које се односе на рокове отплате и висину камате. Треба ло би, наиме, одобравати краће рокове и тражити већу камату, јер би се на тај начин омогућило брже притицање средстава у фондове за стамбену изградњу и повећале би се могућности за додјељивање нових кредита.

Са становишта стварања социјалних неједнакости и заштите друштвених интереса не може се толерисати продаја станова радницима испод тржишне цијене и уз ниску камату. Радне организације треба да свестрано сагледају и оцијене све околности таквог располагања, водени рачуна о друштвеном интересу.

Посебну пажњу заслужује запошљавање сезонске радне снаге, како због начина њеног ангажовања, тако и због незадовољног и подређеног положаја у процесу рада и коришћења самоуправних права и права из радног односа.

Потребе за релативно већим бројем сезонских радника омогућавају да се то питање рјешава на принципу солидарности и сарадње — запошљавањем радне снаге из ових подручја наше Републике на којима се незапосленост јавља као проблем.

Код приватних послодаваца леома је изражена обесправљеност радне снаге и огледа се у закидању права из социјалног осигурања непостојања права из радног односа, у коришћењу дневног, годишњег и недјељног одмора, одсуствовања за вријеме државних празника, а ту је и избјегавање обавеза плаћања доприноса из личног дохода, што све има за последицу неосновано богаћење.

ЗА ШТЕДЉИВ И РАЦИОНАЛНИЈЕ ПОСЛОВАЊЕ

Анализом података корисника друштвених средстава, који се односе на исплате по основу прекорвременог, односно хонорарног рада, грађанско-правног односа, дневница, трошкова репрезентације регреса за годишње одмора итд. — без обзира што се само на основу њих не могу у потпуности сагледати све неправилности — с правом се може поставити питање економске и друштвене оправданости тих издатака.

Исплате корисника друштвених средстава приватницима, регистрованим и нерегистрованим организацијама износе су у 1970. години 102, а у 1971 — 175 милиона старих динара; закуп-

ПОЗАЈМЉЕНА КАРИКАТУРА

— Хајде да питамо оног другог, да ли је у свој реферат о социјалним разликама и нас ставио!?

нине приватницима 102 у 1970, а 258 милиона у 1971. години; исплате за прекорвени и хонорарни рад 20, односно 80 милиона; за грађанско-правни однос, односно 14 милиона; за репрезентацију 48, односно 78 милиона; рекламу 65, односно 93 милиона; регрес за годишњи одмор 122, односно 168 милиона, и за дневнице 83, односно 121 милиона старих динара!

АКТИВНОСТИ ИНТЕРНЕ КОНТРОЛЕ

Треба истаћи и утицај расподеле личних доходака на стварање неоправданих социјалних разлика. Могло би се рећи да је распон између највишег и најнижег личног дохода (1:3 до 1:4,5) у радним организацијама наше општине прихватљив. Међутим, то се не би могло рећи и за распоне личних доходака између радника и свих квалификација у разним радним организацијама, што указује на то да је нарушен принцип расподеле према раду.

Политика опорезивања личног дохода имала је за последицу неједнак третман запошљених, односно стварање социјалних неједнакости у случају гдје више чланова домаћинства остварују висок укупан приход, а ни један појединачно не подлеже пореској обавези, јер су тако остварени лични доходи испод пореске основице. Међутим, ако домаћинство

са истим бројем чланова има, рецимо, једног запошљеног чији лични приходак прелази утврђену пореску основицу, али је далеко испод укупног дохотка првог домаћинства, он ће, ипак, бити опорезован. Једном ријечју, друштвено и економски оправданија би била политика опорезивања укупног прихода домаћинства, и то не само дохотка из радног односа него и из осталих извора прихода.

Привредни криминал (пропнејере, злоупотребе, корупције, разне спекулације итд.) присутан је и у нашој средини, али су практично незнатни резултати на његовом откривању, сузбијању и кажњавању починилаца. Недопустило је мало учињено на отклањању овог, можда, друштвено најтежег извора социјалних разлика.

Успјешно отклањање ових слабости претпоставља ефикаснији рад надлежних органа, службе јавне безбједности, суда, тужилаштва и инспекцијских органа. У поступку око откривања починилаца кривичних дјела неопходно је организовати и ефикасније дјеловање ингерних контрола у радним организацијама и обавезно позивање на одговорност лица која не пријаве кривично дјело и његовог починиоца.

жемо прочитати на споменицима и спомен-плочама, подигнутим готово у сваком селу.

Добро је, мислим, то што нијесу заборављени ти млади људи, који се своје младости нијесу наносили. Али, још боље би било када би се о општем добру и благостању водило више рачуна него о личном престижу и богатству. Бизнис је туђа ријеч и никако не би смио нашим људима да буде на првом мјесту. За слободу земље и заједничку срећу гинули су млади људи — не да би они сами уживали у слободи, већ да нам она буде заједничка. Тако би требало да мисле и људи данас — како да допринесу општем напретку, а не како да закину од заједнице да би лично њима било боље. Тек тада би преображај нашег краја био потпун. Чини ми се да би најбољи људи у том правцу требало да раде — примјером да покажу како су неуклањено име и опште добро највеће вриједности, које се ни са каквим богатством не могу упоређивати.

Марко И. Куљача

Читаоци — сарадници ПРЕОБРАЖАЈ БУДВЕ

Будва од прије десетак година и данашња — то су два града. Када сам, по повратку у завичај, послје више од четврт вијека, видео Будву, она се није много разликовала од оне некадашње из које сам 1911. године био пошао — за хљебом. А затим је, свега за једну деценију, дошло до таквих промјена и преображаја да је оном који толико година није видео Будву тешко и препознати.

Порастао је животни стандард становника који су већином ту, на прагу своје куће, нашли посао, док се некад за зарадом морало ићи преко океана. У самој Будви има више приватних кола него што их је некад било у читавој Црној Гори, односно Зетској бановини. Неки моји саговорници су се чудили — и готово су ми замјерили због тога — што сам купио „шкоду“, а не неки луксузни аутомобил. Када сам им одговорио да је „шкода“ за мене добра, један је рекао да је он не би узео ни „када би је на путу нашао“.

Читав крај од Будве до Буљарице потпуно се изми-

јенио. Подигнути су дивни кендице, и све то за десетак година! Али, чини ми се, и хотели, стамбене зграде, луксузне виле и такозване виљушци су се промијенили! Сада се сва дјеца школују — аутобусима се превозе од куће до школе и обратно — села у околини Будве и Петровца су као предграђа. Школовање није више брига родитеља, то јест само њихова већ читавог друштва, и то у првом реду његова брига. Тако и треба да буде — о нечем таквом маштали су најбољи наши људи, а да те снове претворе у стварност многи млади људи легли су у гробове. Њихова имена мо-

Туризам захтијева не само хотеле, ресторане, игралишта, паркове, плаже и шеталишта...

ПРЕД ТУРИСТИЧКУ СЕЗОНУ

МНОГИ МЈЕШТАНИ И ТУРИСТИ, који овдје летију, интересује се и, с правом питају, кад ће Будва једном добити уређено шеталиште.

Ово интересовање је на мјесту, јер Будва се задњих година толико туристички развила, да се сада мора мислити и радити, не као до сада, углавном на унапређивању угоститељства, већ и на развитаку свега онога осталог, без чега се развијенији туризам не може замислити.

Стаза од Божовића куће до хотела „Парк“, доста је дуга, широка, у непосредној је близини мора, такође идеална за ову сврху.

Истина, Будвани и гости су и до сада користили ову стазу за шетњу, али она је запуштена, неуређена и без икаквих услова да би се човјек, шетајући њоме, пријатно осјећао.

Чини се да је, прије свега, неопходно да се схвати како Будва има пријекну потребу за једним шеталиштем, за једним, да тако кажемо, излазом у природу. Ово тим прије што шетали-

ште и мимо наше воље постоји и за чије оспособљавање, баш због тога, нијесу потребне велике инвестиције. Потребно је, изгледа, само мало више разумјевања, умјешности и туристичке културе.

Да би се добило једно такво шеталиште, неће бити потребно да булдожер прекопава и равна терен, да се изводе остаци, већ само скуп, радови и све остало, што прати изградњу стазе.

У нашем случају неопходно би било да Скупштина општине својом одлуком прогласи поменути стазу стазом за шетњу-шеталиштем, ако не ни због чега другог, а оно, макар, да та одлука неког обавезе да се стаза поправи, очисти, одржава, као и да се, читавом њеном дужином, поставе клупе, да Будвани, да гости, кад зажеле, кад се заморе, могу сјести и одахнути. (Приговара се, и људи не могу да ра-

зумију, како се и до сада није неко сјетио да на овој стази, таквој каква јесте, постави неколико клупа за сједење).

Наравно, тај кога би ова одлука обавезала морао би да забрани и прилаз возилима дијелом стазе поред Сајма, јер, свједоци смо, кроз колику се гужву лети, на овом простору, пробијају аутомобили, којима, не ријетко, управљају несавјесни и припити возачи. Још кад се зна да највећи број туриста долази овамо колима, не да разгледа Сајам, већ у кафану-ресторан, онда нам изгледа да не би требало много размислити за доношење овакве мјере.

Да ли они који примају „плату“ за унапређивање туризма мисле на ове „ситне“ ствари, због којих се туристичкој Будви и туристичким радницима, нормално, пребацује и замјера.

М. П.

ШЕТАЛИШТЕ

Археолошки налази у некрополама Будве

ПРИЛИКОМ КОПАЊА ТЕМЕЉА за хотел „Авала“ пронађени су многи предмети, који су указивали да се овдје налази веома вриједно културно благо. Али најважније, они су, махом, постали власништво других музеја или приватних лица, чиме је осиромашен фонд археолошке збирке у Будви.

Послије рата, у више наврата, вршена су систематска ископавања од стране Завода за заштиту споменика културе из Цетиња и Археолошког института из Београда. Из хеленистичког периода имамо мали број експоната, међу којима се истичу у науци познате апулијске вазе, какве су некад рађене у јужној Италији. С обзиром на то да су трговачке везе Грчке и јадранске обале биле доста јаке, разумљиво је што је дошло до увоза тих ваза у мјеста дуж јадранске обале, а нарочито у гр-

чким колонијама. На овим вазама нема типичних ликовних представа, карактеристичних за старији период Грчке. Оне су украшене геометријским, жљебним, усправним урезима, такозваним канелузама.

Римски период се историјски надовезује на грчки, што се види по томе да се на грчку надозује римска некропола с бројним налазима. Мртви су сахрањивани у стакленим урnama каквих данас има мали број, очигледно, јер је материјал био лако ломљив. Када су мртви спаљивани, њихов пепео стављан је у урну која је смјештена у већу камену ваљкасту посуду с поклопцем. Захваљујући томе, стаклене урне су се и могле сачувати приликом копања некрополе.

Стакло је, као и данас, имало веома значајну улогу и примјену. Било је познато још бли-

скоисточним народима. Римљани су још више развили и унапредили његову производњу. Пронађено је римско стакло различитих облика: урне, амфоре, пехари, судови мањих димензија за мирисе и уља, дугуљасте или „бокасти“ већином с грлићем. Мањи судови често су стављани поред стаклених урна у гробове, а познати су под именом „лакримарија“ — судови за сузе.

Поред обичног, безбојног, запажени су „милиофири“ — предмети од обојеног стакла. Значајни су предмети од керамике: плитке зиде, поклопци, керамички судови лоптастог облика, с дугим узаним вратом, балзамаријуми вретенастог облика, грбушасте посуде с развученим ободом и дршком, жици од печене земље с дугим узаним кљуном који се завршавају прстенастим ободом, керамички

кенделабри, судови крушкастог облика с по двије тракасте дршке, крчази, хидрије и керамичке урне.

У некрополама су пронађени бронзани тањир и други судови биконијног облика, затим дијелови накита, игле, плитке бронзане посуде, дршке бронзаних симплума, бронзане фибуле, као и разноврсни фрагменти других предмета. Од накита су се нашли златан прстен од двоструке златне жице с два рубина у елипсоидним лежиштима, сребрни прстен с гемом у којој је изведена представа стојеће људске фигуре, затим женски накит од стаклене „пасте“. Међу овим налазима, значајно мјесто заузима бронзани новац Арелијана и Теодосија, као и други који је још у фази испитивања. Вриједни су и акваархеолошки налази из мора.

Станко ПАПОВИЋ

Ускоро „туристички водич“

Крајем прошле године Културни центар из Будве, Биро за туристичку пропаганду из Загреба „Туристички мерц“ склопили су уговор о издавању туристичке публикације у којој би била представљена будванска историја. Договорено је да публикација „Будва, Свети Стефан, Петровац“, изиђе у штампарији до краја маја, с тим што ће се штампати на српскохрватском и неколико страних језика. У њој ће бити приказане природне љепоте овог поднебља, географски положај и историјска прошлост, са посебним освртом на све културно-историјске споменике. Приликом се преглед туристичког развоја овог краја, у којој ће бити приказани смјештај и други капацитети и концентrirани описи околине. Тако комплетирана, публикација ће бити од велике користи туристичким водичима разних агенција. Поред туристичке карте цијеле регије, у њој ће бити штампан посебан план града Будве. Са преко стотину страних књига ће бити савремено опремљена и илустрована фототрофијама у колору.

Туристички радници из Будве извели су ову акцију, која ће знатно допринијети бољем упознавању и представљању овог изванредног дијела наше обале.

С. Г.

На гитаријади побједили „Веритаси“

Савез омладине Будве успио је да, уз прилично напоре, одржи лијепо традицију: као и ранијих година, гитаријада је организована у Будви. Од 20 оркестара из свих општина наше Републике пријавили су се за такмичење само четири. Гитаријада је, ипак, успјешна пуно задовољство извођача и публике.

По оцјени жирија кога су сачињавали Драган Валчић, члан оркестра Драгана Видака из Београда, Слобо Бајковић, музичар из Котора, и новинар нашег листа Саво Греговић, прво мјесто заузео је оркестар „Веритаси“ из Херцег-Новог, коме је припала и новчана награда. Друго мјесто освојили су „Герилци“ из Будве и „Солуси“ из Котора. За најбољег солисту проглашен је Зоран Влаховић, члан оркестра побједника „Веритаси“, коме је награду додјелио Дом омладине „Будо Томовић“ из Титограда. Гости вечери били су оркестар Драгана Видака из Београда и интерпретаторка народних мелодија Зекија Хоџић.

У припреми спомен књига

Општински одбор Савеза бораца одлучио је да приступи штампању спомне-књиге у којој ће бити приказан живот и рад погинулих и стријељаних учесника Народно-ослободилачког рата са подручја Будванске општине.

С. Г.

Рјечито признање

Централни раднички са-
Хотелског предузећа
„Авала“ поново је у-
повјерење Владимиру
Митровићу, изабравши га за
општинског директора.
Поред формално-правних
предвиђених конкур-
Раднички савјет је при-
одлучивања имао у
значајне успехе које
предузеће постигло у току
предходне године, за вријеме
Митровићевог првог манда-
А ти успјеси огледају се
сталном повећању кори-
капацитета и одгова-
рајућем порасту личних до-
хода, у побољшању ква-
литетне структуре и
постепеном уздизању стру-
ковних способности радника,
што је резултат стипендира-
ња одређених профила ка-
дрова потребних за рад у о-
вом предузећу. Посебна па-
матљива је унапређе-
ње организације предузећа.
Ово је, међу првима у нашој
Републици, саобразило своје
пословање принципима одре-
ђеним у Уставним амандма-
ма и у складу с њима из-
дајеним општим актима.

За вријеме четворогодиш-
њег рада и руковођења
Владимир Митровић је до-
стигао пуног афирмирацију овог
предузећа, о чему говоре и
веома значајна признања,
међу којима, као једно од
највећих, треба поменути
„Златну јабуку“. Захваљују-
ћи на указаном повјерењу
Митровић је, као што је то
обичај људи од дјела, био
веома кратак — обећао је да
ће настојати да повјерење о-
справа.

У наставку рада Централ-
ни раднички савјет изабрао
је и интерну комисију за ис-
питивање поријекла имовине
у коју су ушли Ђуро Вуко-
тић, Милан А. Митровић и
Љубо Анђус.

Д. Бурановић

НА КРАЈУ ПОСЛОВНЕ 1972. ГОДИНЕ

У „АВАЛИ“ — ИЗНАД ОЧЕКИВАЊА

**ХОТЕЛСКО ПРЕДУЗЕ-
ЋЕ „АВАЛА“, највеће
ове врсте у нашој Ре-
публици и једно од најпо-
знатијих у нашој земљи, по-
стигло је и у прошлој годи-
ни веома добро резултате.
Кроз његове објекте у Буд-
ви и Бечићима прошло је од
1. јануара до 31. децембра о-
ко 60.000 домаћих и страних
гостију — 9% више него го-
дину дана раније. Остварено
је око 618.000 ноћивања —
3% више него у 1971. годи-
ни. У овом раздобљу постиг-
нут је промет од 94.370.000,00
динара, односно 12% више
него у претходној години.
Доходак је износио нешто
мање од половине укупног
промста — 44.370.000,00, то
јест био је за једну трећину
већи него у 1971. години. И-
ако су, у односу на 1971. го-
дину, обавезе према друшт-
веној заједници порасле за
24%, за 15% повећан је до-
ходак по раднику. Очекује
се да ће у фондове предузе-
ћа бити издвојено око 29%
оствареног дохотка, што зна-
чи да колектив, као и досад,
посебну пажњу посвећује
будућем развоју. Није на од-
мет поменути да је због епи-
демије великих богиња и ло-
ших временских прилика о-
тказано око 60.000 већ угово-
рених ноћивања у вриједно-
сти 7.200 хиљада динара.**

Овако импозантни резул-
тати постигнути су са свега
4.600 лежаја од којих је 10%
— они у хотелу „Медитеран“
— коришћено тек од 15. ју-
на, то јест свега два мјесеца.
Иако су, упркос лошим вре-
менским приликама и низу
тешкоћа које су дошле као
посљедица вариоле, забиље-
жени знатно бољи успјеси
него годину дана раније, у
предузећу је број радне сна-
ге повећан свега за 1%, што
значи да је прворазредна паж-
ња била посвећена њеном

У ОДНОСУ НА 1971. ГОДИНУ, ПРОМЕТ ПОВЕЋАН ЗА 12%, А
ДОХОДАК ЗА 32%. — У ФОНДОВЕ ТРЕБА ДА СЕ ИЗДВОЈИ
29% ДОХОТКА. ПРЕКО 7.200.000,00 ДИНАРА — „ЦИЈЕНА“ ВАРИО-
ЛЕ И ЛОШИХ ВРЕМЕНСКИХ ПРИЛИКА. — НЕПОКРИВЕНЕ ИН-
ВЕСТИЦИЈЕ ЗА ХОТЕЛ „МЕДИТЕРАН“ — 32 МИЛИОНА! КАПА-
ЦИТЕТИ ЗА 1973. ГОДИНУ РАСПРОДАТИ. — ПРВИ ГОСТИ ОЧЕ-
КУЈУ СЕ 15. МАРТА

рационалном коришћењу и
штедњи. Важно је истаћи да
су, у односу на претходну го-
дину, сезонским радницима
лични доходи повећани за
20%, док су просјечне зара-
де сталних радника биле ма-
ње за око 17%.

Брига о људима и њихо-
вом животном стандарду до-
шла је, такође, до изражаја.
Предузеће је до сада изгра-
дило станове за 110 радника
и четрдесетдеветорици одо-
брило стамбене кредите под
повољним условима. Ових
дана завршавају се радови
на супермодерној, вјероватно
најкомфоријној стамбеној
згради у Будви, у којој се
налазе 52 стана — три тро-
собна, четири двоипособна, 39
двособних, два једнособна и
четири гарсоњере. Зграда ће
стајати преко десет милиона
динара, која средства су до-
бијена у виду кредита од ко-
торске филијале Југословен-
ске инвестиционе банке.

Према свим показатељи-
ма, перспектива за овогоди-
шњу сезону је изванредна.
Први гости очекују се већ 15.
марта, а уговорено је свих
4.600 лежаја. Већину гости-
ју — 64% — чиниће Њемци.
Друго мјесто, са 25%, заузи-
мају Бугари. Швеђани, Ау-
стријанци и гости из осталих
земаља заузеле преосталих
11% смјештајних капацитета
хотелског предузећа „Ава-
ла“.

Колектив би могао да бу-
де сасвим задовољан и да без
икаких брига очекује завр-
шни рачун. Резултати су са-
вими добри, чак изнад нај-

оптимистичких очекивања.
Утолико су вреднији што су
остварени у једној неубича-
јено тешкој пословној годи-
ни у којој се требало хрвати
с низом спољних чинилаца
на које колектив није могао
другачије утицати изузев о-
нако како је чинио — макси-
малним залагањем, дисци-
плином и самоодржањем. А-
ли, ипак, постоји једно „али“
због којег радници „Авале“
не могу бити мирни. Ево, шта
је у питању.

Иако је отворен 15. јула
1972. године хотел „Медите-
ран“ са 460 лежаја још није
плаћен. Предузеће није било
у могућности да обезбједи
средства за измирење обаве-
за према извођачима радова
и добављачима опреме, што
значи да ће се наћи под уда-
ром законских прописа. Не-
покривене инвестиције није-
су мале — 32 милиона динара
— па представљају велику
бригу за овај изузетно ври-
једни колектив туристичких
посленика. Једини излаз, ка-
ко сматрају у предузећу,
треба тражити у добијању
иностраног кредита, намије-
њеног за финансирање пре-
корачења на објектима у ту-
ризму. „Авала“ се обратила
са захтјевом у увјерењу да
ће он бити позитивно рије-
шен, пошто је у питању об-
јекат који је завршен прош-
ле године, а ни до данас ни-
јесу покривене обавезе пре-
ма извођачима и добављачи-
ма опреме.

Р. В.

НОВА БОРАВИШНА ТАКСА

Према Одлуци Скуп-
штине општине, боравиш-
на такса је повећана, и из-
носиће за период од 1. ма-
ја до 31. октобра по 3,00 ди-
нара дневно по особи, а у
осталим мјесецима по 2,00
динара.

Имајући у виду да су у-
гоститељске радне органи-
зације већ објавиле цијене
за сезону 1973. године, те
да су у ту цијену уквалку-
лисале висину боравишне
таксе, која је важила у
1972. години, Скупштина
општине је донијела зак-
ључак да ће висина бора-
вишне таксе предвиђена
одлуком важити тек за
1974. годину.

Треба истаћи да одлука
не предвиђа опорезивање
играња карата на јавним
мјестима.

Одлуком је, исто тако,
предвиђено да грађани који
истичу рекламне табле ра-
ди оглашавања издавање
соба плаћају годишње
300,00 динара.

За паркирање путнич-
ких моторних возила гра-
ђани који своја возила ре-
гиструју код Одјељења за
унутрашње послове Скуп-
штине општине Будва пла-
ћаће годишње 120,00 дина-
ра, и то приликом реги-
страције возила, када ће
добити одговарајућу нале-
пницу коју ће држати на
вјетробрану возила. За во-
зила која су власништво
радних организација на
име паркирања плаћа се
годишње 240,00 динара.

ЗАШТО ТАКО?

ОСАМ ГОДИНА ЗАБОРАВЉЕН

Мирко Гргуровић, 51-го-
дишњи радник Хотелског
предузећа „Авала“, учесник
Народно-ослободилачког ра-
та од 1941. године, и, уз то,
инвалид, сваког јутра, када
се враћа с посла (ради као
ноћни чувар), прво погледа
да ли је читав зграда у ко-
јој станује са својом шесто-
чланом породицом. Овај бри-
жњи родитељ живи већ пу-
них осам година у страху да
ће једног јутра затећи сво-
ју фамилију у рушевинама.
Наиме, зграда је, последњег
земљотреса, означена као о-
пасна за становање. Грађе-
винска инспекција Скупшти-
не општине Будва и власник
зграде — Црквени одбор, ко-
ме Мирко плаћа 800 динара
мјесечно на име станарине,
донијели су рјешење о исе-
љењу и тиме скинули са се-
бе одговорност за случај да
дође до нежељених посље-
дица. У ствари, сви су од
њена дигли руке и препусти-
ли га — судбини. Ризик за
живот свој и своје фамилије
Мирко је преузео на себе. А
и шта би друго када за њега
нема другог излаза.

Чудно је да услови под
којима живи Гргуровићеве
породице није много забри-
нио ни предузеће у коме
привређују четири њена чла-
на, а ни организацију Савеза
бораца, којој Мирко припа-
да. Јер, он је и по том осно-
ву имао право да добије кров
над главом. Али, овај скром-
ни човек не жели да стал-
но „виси“ пред нечијим ври-
тима и да досађује, па зато
његове невоље нијесу ни до-
прле до надлежних у „Ава-
ли“, ни до другова у органи-
зацији Савеза бораца. Ина-
че, како другачије објаснити
то што Мирко Гргуровић, из-
чије породице два члана ра-
де као квалификовани, а два
као неквалификовани радни-
ци, толико дуго живи у згра-
ди која сваки час може да
се претвори у рушевину? По-
готово, када се има у виду
да је у међувремену додије-
љено више станова и да су
многи своје стамбене пробле-
ме ријешили преко веза,
пријатеља и познаника, а да
је било чак и таквих који су
прелазили из једнособног у
двособни или из двособног у
трисобни стан, односно из

слабијег у бољи. Мирко Гр-
гуровић, међутим, са женом
Маром, сином Војиславом,
кћеркама Миленом, Јелицом
и Невенком, живи у згради,
чији су зидови изукрштани
пукотинама, које су из дана
у дан све веће, а њена међу-
спратна конструкција је до-
трајала и иструлила.

— Надам се да ће ме од
53 стана, које „Авала“ овим
дана треба да подијели сво-
јим радницима, припасти је-
дан — рекао нам је када смо
га ових дана посјетили. —
Чујем да су органи управе
Скупштине општине Будва
— наставио је он — издали
преко сто увјерења о зајед-
ничком домаћинству, која
треба приложити уз захтјев
за додјелу стана. То је
један од докумената који
Комисија у „Авали“ тражи.
Поред тога, она ће обићи све
подносиоце захтјева да се на
лицу мјеста увјери о услови-
ма становања. Мислим да ће
бити довољно да код мене
само наврати, па нијесам
тражио никакве потврде.

В. Станишић

Хотел „Интернационал“ — пријатан кугак зими

Сиорш ★

БУДВИ НЕДОСТАЈУ СПОРТСКИ ТЕРЕНИ

Разговор са Миљаном Миљанићем,
тренером „Црвене звезде“

ФУДБАЛЕРИ НАШЕГ НАЈПОПУЛАРНИЈЕГ КЛУБА налазе се већ дуже времена у хотелу „Маестрал“. То су, махом, млади играчи, међу којима и два репрезентивца — Петровић и Богићевић. Ових дана њима ће се придружити и сви првотимци, изузев Џајића, који се налази на лијечењу у Италију. Са играчима је и тренер МИЉАН МИЉАНИЋ. Замолити смо га за разговор, с обзиром на то да многе интересује зашто је баш изабран овај објект за припреме, јер је познато да у близини „Маестрала“ нема спортских терена.

— У овом периоду форсирао индивидуални начин рада — тренер ради највише са два-три играча — па нам нијесу неопходни велики, већ више малих терена, каквих овдје има у изобиљу. У другој фази рада имаћемо потребу за тереном, па ћемо на тренинге ићи у Котор.

Будва би — наставили смо са питањима — ускоро требала да добије спортски

центар у чијем би саставу био и фудбалски стадион за који се осјећа потреба с обзиром да је „Могрен“ постао члан Црногорске лиге. Што мислите о томе?

— Поздрављам такву идеју и мислим да је тако нешто, потребно, јер Будви недостају спортски терени. Она је угоститељски везана за навијачки састав „Црвене звезде“ и ми бисмо радо ко-

ристили те објекте и у летњим мјесецима, а да и не говоримо о зимском периоду. У Улцињу већ борави неколико екипа, па се пита зашто и Будва не би обезбиједила услове за тако нешто. Мислим да би и Петровац могао нешто да уради у том правцу, а, такође, и Свети Стефан. Нијесам за нека велика игралишта. Ето, на примјер, тениска игралишта на Малој плажи у Милочеру могу се адаптирати у фудбалске терене...

Познато је да сте у пријатељским односима с једним црногорским прволигашем „Сутјеском“. Шта мислите о њеном пласману у овом првенству?

— Врло је незахвално давати прогнозе, јер коначни пласман зависи од много разноврсних чинилаца. Мислим да „Сутјеска“ има мали фонд играча, и да треба мијењати састав људи у њој. Од некада најсимпатичнијег постао је клуб кога највише оговарају. Наравно, ту има и претјеривања, али, ипак, нешто није у реду. „Сутјеска“ не његује сопствени подмладак, већ се оријентише на куповину играча, што је, како ја мислим, сасвим погрешно. Ево, од када сам ја у „Звезди“, ми смо „Сутјесци“ дали 12 играча! Тринаести је Васиљевић кога смо им недавно послали. Мислим да би било боље када би се „Сутјеска“ борила за бодове, него за играче.

— Ко вам је најопаснији противник у овогодишњем првенству, односно ко може да вас угрози у борби за прво мјесто?

— Највећи противник нам је — „Звезда“! Мало је чудно, али је тако. За нас је важно да играмо добро и да се мало обазиремо на успјехе и падове конкурената. Наше слабости и наше врлине су нам највећи проблем.

С обзиром на успјех Шпанаца у Атини, упитали смо Миљанића какве су наше шансе за квалификације у финални дио Свјетског првенства.

— Мислим да је то баш повољно за нас. Ако побједимо Шпанце у Београду, довољан нам је бод у Атини. Надам се да ћемо овог пута отићи на Свјетско првенство.

Сазнали смо да се у Миљановићевом „табору“ врло марљиво ради. Тренира се, чак, четири пута дневно и сви су задовољни. Изврсна клима и погодни вријеме уносе ведро расположење екипе.

Интересовало нас је на крају, још колико ће „Звезда“ остати у „Маестралу“.

— Планирали смо да се овдје задржимо до 15. фебруара, али ће нас, изгледа, у томе омети припреме репрезентације — рекао је, на крају, Миљанић.

Разговор водио
Саво Греговић

Саво Греговић

ПОРТРЕТИ

Фудбалски ветеран Ратко Љумовић

Будвански „Могрен“, новацлија у Црногорској лиги, успјешно је стартовао у овом такмичењу, завршивши јесењи дио првенства у средини табеле са освојених дванаест бодова. Све је ово остварено уз велике неприлике и недаће које су пратиле клуб током такмичења: није било домаћег терена, играло се у Тивту, младост и неискуство играча.

Један од најзаслужнијих за овај успјех је увијек поуздани, непрелазни, стандардни центархалф Ратко Љумовић. Ветеран у екипи „Могрена“, са лакоћом се носи с робустним центарфорима, предњачи на тренинзима активношћу и примјерним понашањем. Идол је фудбалских полетараца и миљеник будванске публике.

Љумовић је каријеру почео као четрнаестогодишњак у цетињском „Ловћену“ 1959. године. Први фудбалски учитељ му је био Душан-Дика Николић, данас директор и професор Педагошке академије у Никшићу. Заједно с Перасићем, Ивом Пејовићем и Шпадијером, чинио је најбољу четворцу у омладинском тиму, па је убрзо постао првотимац.

— Најдража утакмица из тог периода — прича Ратко — био је сусрет у Купу с титовградском „Будућношћу“. Играли смо неријешено 1:1, а чувао ме је Бранко Рашовић.

Од тада почиње његова фудбалска печалба. Године 1962. Љумовић прелази у которски „Вокељ“, гдје је на мјесту центархалфа провео двије године.

— Био сам вриједан и упоран — наставља Ратко причу — и добио сам шансу. Тада је на клупи за резервне играче сједио Крсто Митровић, данас стандардни првотимац ОФК Београда. Играо сам на неким пријатељским

утакмицама и био увијек добро оцијењен, али морао сам да пођем. Достиго сам у „Југопетролу“, гдје сам провео годину дана.

Након одслужења војног рока, Љумовић долази у Будву 1972. године. Нова средина га је срдечно примила. Од првог наступа постао је миљеник публике. Настајао је да то и оправда. Беспријекорне игре, пожртвовање и полет, као да има 17. година, кресе овог играча. Са мјеста центархалфа дао је седам-осам често одлучујућих голова.

— Највише сам у животу научио од тренера Пајевића, а данас, иако сам ветеран, од Николе Станишића. Ако постоји фудбалски центлемен, онда је то он, и док год буде водио екипу „Могрена“ ја сам оптимиста. Овдје ћу, вјероватно, и завршити каријеру — сејтно наставља Ратко — јер са 29 година почиње „фудбалска јесен“. Много сам захваљан будванској публици која, као ријетко која, зна да цијени игру и успјехе, али и да прашта поразе — завршио је Ратко своју „исповијест“.

Петровац

ХРОНИКА ПЕТРОВЦА

ХОТЕЛ НЕЗАРШЕН — РАСПРОДАТ

Ових дана завршава се изградња хотела „Кафе-бара“, високе Б категорије, власништво Угоститељског предузећа „Палас“. Грађевински радови већ су окончани, а сада су у току занатски које изводи београдско предузеће „Јанко Лисјак“. Упоредо с њима, уређује се простор око хотела, асфалтирају прилази и уређују цвијећњаци.

— Хотел ће бити створен првог маја — рекао је Златко Вукелић, шеф продаје у Угоститељском предузећу „Палас“, — додајући да је свих 350 лежаја расположено у хотелу, а да је то од 1. маја до 30. октобра ове године.

СЛАБ ТЕЛЕВИЗИЈСКИ ПРИЈЕМ

У Петровцу на мору је у последње вријеме телевизијски пријем толико лош да многи власници уопште не користе своје телевизоре. Иако се на готово свим станима истиче овај проблем, ништа није урађено да се оклоне кварови на релеју који се налази на Бурђеву брду. Ако се има у виду да Петровчани немају биоскоп нити неку другу врсту забаве, онда су њихови протести тим оправданији.

ЧЛАНСТВО И ЧЛАНАРИНА

Риједак је случај да се редовно и уредно наплаћује чланарина у ССРН. Ако бисмо гледали број чланова кроз наплаћену чланарину, онда би он био врло — мали.

За протеклу годину у Петровцу је прикупљено

чланарине више него 100 кад. Скоро сваки члан организације платио чланарину, тако да је купљено, како кажу, више него на подручју читаве општине.

В. Ђ.

СТАНОВИ ЗА РАДНИКЕ

На сједници Радничког савјета Угоститељског предузећа „Палас“, подијељено је као нужни смјештај неколико соба за самце. Очекује се да ће ускоро не само они него и остали радници добити

пристојан кров над главом. Само у стамбеној згради, коју је градило предузеће „Градитељ“ Горњег Милановца, „Палас“ треба да добије 20 стана.

ПОМОЋ СПОРТСКОМ ДРУШТВУ

„Палас“ је недавно додијелио Спортском друштву „Петровец“ 5000 динара. Поред тога, ово предузеће набавило је апарате за томболу, који су

постављени у просторијама „Кафе-бара“. Предвиђено је да једна трећина прихода од томболе иде у корист Спортског друштва.

ОМЛАДИНСКА ВАТРОГАСНА ЧЕТА

На недавно одржаној сједници омладинског актива предложено је да се у Савез комуниста приме десетак највриједнијих омладинаца.

Упозорени пожаром,

који је избио почетком ове године, омладинци Петровца су ријешили да предузму превентивне мјере, па су формирали своју ватрогасну чету.

С. Г.

ПЛЕ — А ДА ЛИ ИЗ РАДНИЧКИХ ЦЕПОВА?

Није нам намјера да бранимо кривце, нити да оптужујемо негине. Не преузимамо на себе улогу тужиоца, тужиоца или судије. Циљ нам је да се и недавни „случај“ грађевине задруге „Комфор“ и Угоститељског предузећа „Палас“ сагледа у пуном и правом свијетлу. А да бисмо били у стању, даћемо у овом броју ријеч двојици тужилаца — Миливоју Јанковићу из Будве и Драгу Вукосавићу из Београда — као „тужиоцима“ — и „претрпелима“: Саву Франовићу, директору Угоститељског предузећа „Палас“, Тому Радовићу, шефу радничког предузећа, и Луки Перазићу, руководиоцу градилишта предузећа „Комфор“.

Инспектори тврде...

У својој информацији инспектори су, као прво, замјенили Радничком савјету предузећа „Палас“ што је донио одлуку да прикупи пет постова за извођење грађевинских занатских и других радова на хотелу, депандансу и обрађивањима у Петровцу и то од „Комтрапа“ и „Комфора“ из Београда, „Перазића“ из Краљева, „Прерадића“ из Херцег-Новог и „Горе“ из Никшића. Предузеће није претходно издало конкурс о подобијању извођача, већ је, као извођач, грађевинске радове уступило београдском предузећу „Комфор“. Истиче се, затим, да та одлука, у ствари, није била извођача: нешто касније су захтјеви за накнаду повећани цијена уговорених радова, чије је довршење, а тиме и коришћење објекта, закаснило више од годину дана.

Предузеће „Комфор“ — наводи се даље у информацији — закључило је уговор са Савом Франовићем да му у Петровцу на мору подигне кућу површине сто квадратних метара. Радови на њој, тврди се, налазе се у завршној фази, а њена корисна површина износи 150 квадратних метара. Уведено је и стажање гријање. До дана контроле, почетком јануара ове године, Франовић није био платио ни једног динара за ову зграду. Истина, он је унио у предузеће „Комфор“

та отплаћује издавањем лежача предузећа „Комфор“, па му је у току 1970. признато 46.000, 1971 — 26.000 динара, а колико је отплаћено у 1972. години није могло бити утврђено, пошто није евидентирано. У информацији се наводи да Радовић те приходе није пријавио надлежном општинском органу, па није могао бити ни опорезован.

Лука Перазић, управник „Комфоровог“ градилишта у Петровцу на мору, продао је — наводе инспектори — свом предузећу неизграђено грађевинско земљиште у Перазића Долу и у Режевићима, али, пошто није приложио доказ о власништву, оно није укњижено као власник купљеног земљишта. Ово предузеће извело је радове, дало материјал и друге услуге за изградњу Перазићеве куће и помоћних објеката који се процјењују на милион динара! Перазић је, за-

УСКОРО ЋЕ СЕ ЗНАТИ КО ЈЕ И КОЛИКО У ПРАВО: ИНСПЕКТОРИ ИЛИ ОНИ КОЈЕ СУ ОНИ „ПРОЗВАЛИ“

тим, у августу прошле године, помоћу гарантног писма Управе градилишта, на чијем се челу налазио, подигао за своју кућу намјештај у вриједности преко 40.000 динара. Овим износом он није задужен у књиговодству предузећа, нити му је рачун био испостављен. У информацији инспектора Јанковића и Вукосавића наводи се податак да је Перазић у току 1972. године потрошио на име репрезентације 20.000 динара, и то у години када су радници, због нередовног примања личних доходака, били принуђени да обуставе рад.

У извјештају инспектора помињу се још имена неких руководилаца, инжењера и техничара „Комфора“ с којима нијесмо могли да ступимо у контакт, нити да чујемо њихово мишљење, па, у интересу потпунијег информисања, читав тај материјал остављамо за евентуалну другу прилику.

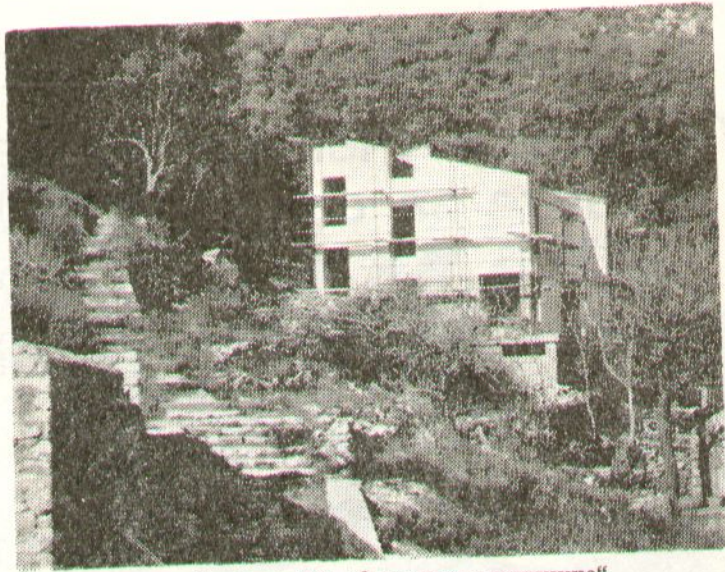
САВО ФРАНОВИЋ:

„ОГЛАШЕН САМ КРИВИМ БЕЗ СУЂЕЊА“

— Доказаћу да нијесам крив, а вама који сте дошли у име „Приморских новина“ захваљујем се што ми омогућавате да изнесем чињенице, — биле су прве ријечи Сава Франовића, када смо га као „прозваног“ посети-

родичну стамбену зграду од својих средстава, и у томе што су друштвени фондови поштебени, кажу, моја је грешка.

Прегледом докумената који нам је Франовић ставио на увид добија се нешто другачија слика о његовом „случају“. Са Стамбеном задругом „Комфор“ он је, у својству задругара, закључио 25. децембра 1970. године уговор број 2842, који је овјерен код Управе прихода Скупштине општине Будва и Општинског суда у Котору. Задруга се обавезала да на свом земљишту у Петровцу изгради породичну стамбену зграду од сто квадратних метара и да му уступи плац површине до 350 квадратних метара, као и да у згради уведе стажање гријање, с тим што би трошкове набавке пећи, брелера и резервоара он сносио. Предвиђена корисна површина, прецизирано је у уговору, може се повећати на Франовићев захтјев. Он би био дужан да приликом њеног пријема, по коначном обрачуна, надокнади трошкове по важећој цијени коштања. Обавеза Сава Франовића била је да уступи Задрузи своје непокретности, и то парцеле број 555/2, 556/2, 553/2, 555/2, све у Катастарској општини Катун-Режевићи, и парцелу број 348/7, Катастарска општина Петровац, у површини 347 квадратних метара. Поред тога, одрекао се да тражи накнаду за 66 стабала маслина које су се

„Вила са 150 м² корисне површине“

налазиле на овом земљишту. Анексом уговора број 102 од 1. априла 1971. године споразумно је процијењена вриједност тога удјела на укупно 20 милиона старих динара, то јест, с обзиром на вриједност маслина, ни четири хиљаде динара по квадратном метру.

Пошто задруга није завршила зграду до предвиђеног рока — 13. јула 1971. године, Франовић је, мјесец дана касније, затражио да се уговор раскине. Својим дописом бр. 01—403 од 18. VII 1971. године Задруга одговара да се не може сагласити са захтјевом, наводећи као разлог да су на Франовићевом имању подигнути грађевински објекти, чијим би рушењем градитељ претрпио велику материјалну штету.

У записнику са сјединице Радничког савјета предузећа „Палас“, која је одржана 15. II 1971. године, када је одлучено да се као најповољнија прихвати „Комфоров“ понуда, прочитали смо да Франовић није био за то да се прихвати понуда „Комфора“. Разлог због којег „Комфору“ нијесам лично накланен јесте чињеница што од раније имам с њима аранжман о изградњи породичне куће.

На проширеном састанку Секретаријата Мјесне конференције

је Савеза комуниста расправљало се 17. новембра 1972. године о свему што се изродило на релацији „Палас“ — „Комфор“, па је закључено: „Презентовани документи јасно потврђују да се друг Франовић није служио недовољним и комунисти недоличним машинацијама, које му се јавно или тајно приписују, с обзиром на то да му и кућу и нови хотел, чији је он директор, гради исти извођач. Скуп чврсто стоји на становишту да Франовић и даље треба да руководи Секретаријатом Мјесне конференције, јер је и до сада много допринио организованом раду како Секретаријата тако и свих организација и огранака на овом терену.“

ТОМО РАДОВИЋ: „ЗАЈЕДНО С ПОРЕЗОМ ПЛАТИО САМ И КАЗНУ“

— Са браћом, оцем и сестрама почео сам да подижем стамбену зграду у Петровцу још прије него што је у ово мјесто стигло предузеће „Комфор“. Касније сам са овим предузећем склопио уговор и пристао на понуду његовог директора Часлава Милосављевића да ми кућу издам и тако отплаћујем остатак дуга, јер сам већ био уплатио 9.970.000 старих динара. У току протекле три године пребијено ми је укупно 9.400.000 динара. Осјећајем се кривим што нијесам пријавио порез за 1970. годину на вријеме, већ касније, па сам, заједно с порезом, платио и казну. Иначе — наставио је Томо Радовић — одлучивањем око додјеливања радова предузећу „Комфор“.

ЛУКА ПЕРАЗИЋ:

„КОМФОР“ МИ ДУГУЈЕ 100.000 ДИНАРА

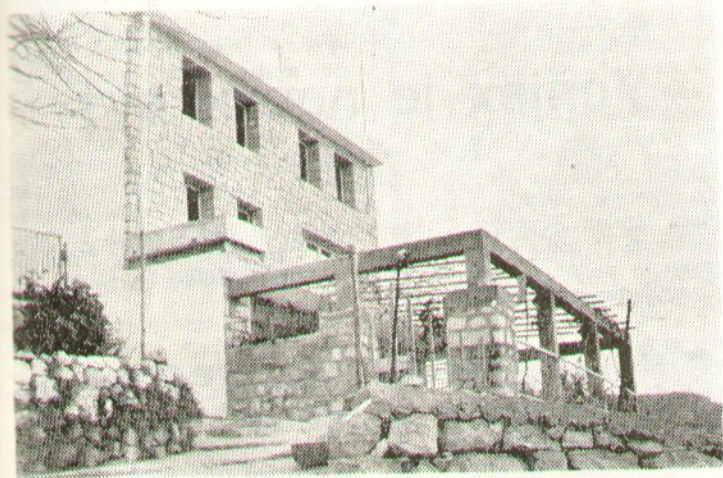
— Још крајем 1965. године продали смо ја и сувласници „Комфору“ око десет хиљада квадратних метара грађевинског земљишта, на коме је изграђено насеље у Перазића Долу. Изградња се ширила, па је и куповина настављена, о чему постоје уговори регистровани код Скупштине општине Будва и у предузећу „Комфор“. За протеклих осам година овај радној организацији нико није ометао посјед или изградњу, а ја сам још од 1945. године као на своје плаћао порез на то земљиште, због чега нијесам примао дјечји додатак. Из свих уговора потражујем још увијек од „Комфора“ износ од 100.000 динара.

Зграда коју сам „подигао у Режевићима“ постоји од прије — 400 година! Четири пута је паљена и увијек, на истом мјесту, обнављана. Ја сам је само адаптирао тиме што сам, умјесто дрвене поставио армирано-бетонску међуспратну конструкцију и предњу фасаду обложио тесаним каменом. Радове сам изводио у својој режији, што могу да потврде радници Драган Иванов, Милутин Радојичић, Максо Ковачевић, Добривоје Тасев, Василије Тасев, Шефкија Банда и

бројни пријатељи и комшије који су ми помагали, нарочито приликом бетонирања плоче. Сав грађевински материјал плаћао сам, као и порез на промет. Никада, ни у једној прилици, нијесам злоупотребио свој положај у погледу ангажовања радне снаге или куповине материјала, у што се лако увјерити на основу уредно потписиваних фактура и издатница из магацина. Намјештај сам набавио по одобрењу директора предузећа, пошто оно није могло да ми исплати дужну суму због тога што је било блокирано.

Што се тиче пута од магистрале до засеоска Горњи катун (моја кућа налази се на почетку села), он је рађен за потребе радничког насеља нашег предузећа и за мјештане овог села, који су, без накнаде, уступили „Комфору“ заједничко земљиште за пробијање два пута дужег пута у Перазића Долу. Узгред напомињем и то да је тај пут грађен током 1968. и 1969. године, када не само што нијесам радио у „Комфору“ него ми ни на крају памети није било да ћу доћи у то предузеће — рекао је, између осталог, Лука Перазић.

Димитрије Јововић
Сава Греговић

На милион динара процијењена — од ока

око 5000 квадратних метара неизграђеног грађевинског земљишта у Режевићима, а да оно није претходно процијењено, нити је, чак, приложен доказ о власништву.

За рачун Тома Радовића, шефа рачуноводства у „Паласу“, „Комфор“ је још 1967. године изградио кућу у вриједности 210.000 динара од којих је он до почетка 1973. године уплатио свега 90.000 динара. Уређено је, наиме, тако да Радовић остатак ду-

ли. — Жао ми је, међутим, што због неодложног посла нијесам у могућности да вам лично све изложим, а можда је и боље да се на основу докумената сами упознате са читавом материјом, да се сами увјерите да сам оглашен кривим без суђења. Додао бих још само то: Да сам, као директор предузећа, тражио друштвени стан, сигурно бих га добио, и тада би све било — нормално! Ја сам, међутим, одлучио да саградим по-

Ученици и ученице, позивамо вас на сарадњу.
Пишите за свој лист. Шаљите нам цртице,
пјесме и цртеже...

КАДАР ИЗ ДЈЕЧЈЕГ ФИЛМА „ДАРБИ О'ГИЛ“

Несвакидашња бајка

ИРСКА ЈЕ ЗЕМЉА маште и ласкања, поезије и смије-
ха, дивљих планина, питомих вода и... кућних духова. Она
је постојбина Брајана Конорса, краља патуљака, високог све-
га пола метра и старог пет хиљада година! Он је један од
главних јунака ове широм свијета познате бајке, намијењене
читаоцима од седам до — седамдесет година, саткане од ле-
генди, снова, визија и јаве — свега онога што узбуђује и под-
стиче машту.

... Дарби О'Гил, чувар за-
мка, иначе познат као човјек
који воли много да прича, не
може да се помири с мишљу
да ће бити пензионисан. Он
се једне ноћи стрмоглављује
у подземне одаје краља Бра-
јана који покушава да задр-
жи веселог старца. Овај, ме-
ђутим, успијева да побјегне, а
затим опија краља патуља-
ка и затвара га у цак, по-
стављајући му као услов за
ослобођење да му испуни три
жеље. Једна — да се рас-
пламса љубав између Кети и
Дарбијевог насљедника Мај-
кла — пропада зато што ра-
зочарана дјевојка одбија
младићеву љубав. Ни с дру-
гом — гомилом златника и
драгуља — Дарби О'Гил није
задовољан, пошто се у међу-
времену тешко разбољела
његова ћерка. Када је при-
мијетио кочије смрти које
долазе по Кети, старац је из-
разио трећу жељу — да умре
умјесто ћерке. И, док га ко-
чије одводе на „онај свијет“,
Дарби примјећује поред себе
краља Брајана, па, да би и

његу повео у смрт, изража-
ва и четврту жељу — да га
краљ патуљака прати. Пошто
четврта жеља поништава све
раније, кочије изненада не-
стају и Дарби се налази на
блатњавом путу. Ипак, он и
ћерка су спашени, а ускоро
се Кети удаје за Мајкла.

ВЈЕРОВАЛИ ИЛИ НЕ

МИЛИОН У ГРАМУ

Сјеменка једне врсте орхи-
деје толико је ситна да их
треба пун милион, па да све
заједно буду тешке само је-
дан — грам!

НЕНАДМАШЕН РЕКОРД

Американац Зибелман, чи-
је су обје ноге биле ампути-
ране, одржао се непрекидно
на води 168 сати. Овај још
ненадмашени рекорд он је
постигао 1941. године у једном
базену у Хонолулу.

МОЖДА НИСТЕ ЗНАЛИ

БУДВА — ГРАНИЦА ДВА ЦАРСТВА

... ДА ЈЕ БУДВА једно од најстаријих
насеља на Балканском полуострву. Кад се,
395. године, Римско царство дијелило на за-
падно и источно, граница је прелазила тач-
но преко овог градића који је до дана да-
нашњег сачувао типичан средњевјековни
изглед.

... ДА НАЈВИШЕ СОЛИ у Јадранском
мору има на линији Будва — Бари: у тони
воде — 38,40 килограма соли!

... ДА ЈЕ СВЕТИ СТЕФАН један од нај-
оригиналнијих хотела на Средоземљу. Ње-
гове улице замијениле су стандардне холо-

ве хотела. Свака кућа, обиљежена бројем,
представља луксузни апартман. Све је очу-
вано — куле, дебели зидови, пушкарнице,
пјешчани опруд, чак и једна смоква, чији
је коријен добро готово сто метара дубоко
у отворе стијена!

... ДА МАНАСТИР ГРАДИШТЕ, близу
Петровца на мору, представља најзначајни-
ји културно-историјски споменик. У једној
од његове три цркве, на раскошном иконо-
стасу, налази се необична икона коју назива-
ју „Свети магарца“. Кажу да је ту живио
неки необично лијепо калуђер за којим су
жене лудовале. Пошто није могао да се же-
ни, нити смио да „гријеш“, погодио је са
зоографом да мјесто његовог лика наслика
главу магарца — да би себе унаказио.

Новогодишња јелка

Ове године мама и ја у-
редиле смо лијепо јелку.
Сва је искићена бомбицама,
звончићима, трубицама и о-
сталим накитом. Испод
ње су смјештени поклони и
играчке, увијени у шарени
папир и златне врпце. Јелка
блиста од свјежица и у по-
лутами изгледа као да је сва
у пламену.

Сандра Ђурбузовић

Залазак сунца

Тихо је и мирно. С вре-
мена на вријеме чује се за-
вијање вјетра. Планински
врхови постају све тамнији.
Само још један зрачак Сун-
ца их обасјава. Сунчеве боје
се преливају на небу као ду-
га. Најзад нестаде и њих. У-
скоро ће се спустити ноћ и
сакрити читаву природу.

Ненад Марсенић

Непогода

Сунце су скрили густе
црни облаци. Улицама је као
луд урликао вјетар и ломио
све што му се препријечило
на путу. Пажњу су ми при-
вукле ласте које нијесу ус-
пјеле да умакну невремену.
Летјеле су око мог прозора.
Чинило ми се као да су ме
молиле да им помогнем. От-
ворила сам прозор и пружи-
ла своје руке са жељом да
дођу у моју топлу собу. А о-
не се преплашише и уз бо-
лан цвркул одлетјеше ка не-
бу, одакле су се надале свом
спасиоцу — Сунцу. Било ми
их је јако жао. Многе су то-
га дана нашле смрт у нашем
граду.

И после неколико дана,
када је невријеме престало
изненада као што је и до-
шло и када се Сунце опет
појавило на небу, ласте су
одлетјеле. Далеко од града и
од мојих очију. Увијек ћу
се сјећати невремена које је
изненадило не само мене и
њих, већ и природу.

Вера Пејовић

АЛФРЕД ТЕНИСОН

Црној Гори

Аутор сонета под горњим насловом
(објављујемо га у препјеву Тра-
на Ђукића), познати енглески
сник романтичар Алфред Тени-
(1809—1892) створио је значајно
зноврсно поетско дјело у коме
ражава љубав према слободи и
вјеровање у демократију. Најви-
чајније поеме су му „Принцеза“,
„Ин мемориам“, „Краљевске слике“
и „Енох Арден“.

ДИГЛИ СУ СЕ НА ВИСИНУ, куд се дижу и шестар
царски орли; ту су вјеру и слободу сачували;
ко зрак чисти, с малим моћни, спрам Турчина ту
да дан и ноћ у рукама држе пушке и ханцаре!

Још никада туђа хорда не прегази кланце ове,
полумјесец, сав у крви, с њихових се враћ'о страна,
пред њиховим стотинама, разбијене са мегдана,
хиљаде су посртале низ литице и долове.

О, најмањи од народа, ти велика Црна Горо,
пријестолу од камена с ког узлеће горски ор'о,
потвјекровни будиоци зоре против турског мрака!

Оглаго се, кроз облаке, дигаше на мјесту томе
твоје ст'јене о које се олујине страшне ломе —
никад није још живјело племе моћнијих горштака!

На слици: Фолклорна секција Основне школе у Будви

Успјех је постигнут

У програму рада слободних активности у основној
школи „Стјепан Митров Љубиша“ у Будви запажен је рад
фолклорне секције, чији је рад повезан са именом настав-
ника Ивана Журжула. Ова секција, основана 1964. године,
постигла је лијепе резултате и сада броји 32 члана. Старији
активно раде у новоформираној фолклорној секцији при
Културном центру у Будви.

Много ученика са недовољ- ним оцјенама

Наставничко вијеће осно-
вне школе „Стјепан Мит-
ров Љубиша“ одржало је
састанак на коме је, између
осталог, анализиран успјех
ученика на крају првог по-
лугодишта.

Школу у Будви и њена
подручна одјељења у Светом
Стефану, Брајкима и По-
борима похађало је 580 уче-
ника и ученица који су били
распоредени у 21 одјељење
разредне и предметне на-

ставе. Од тога броја 370 уче-
ника завршило је полугоди-
ште без слабих оцјена. Од-
личних је било 82 врло до-
брих — 109, добрих — 132 и
довољних 50. Са недовољним
оцјенама на крају полугоди-
шта било је 208 ђака.

Незадовољавајућу оцјену
из владања имало је осам
ученика, добру 33, док су сви
остали били примјерног вла-
дања.

Т. М.